

Ο Μεγάλος

◆ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ ◆

Διευθυντής - Συντάκτης: 'Ηλίας Γ. Κρομμύδας

Γραφεία: Πανεπιστημίου 42 γραφ. 810
Τηλ.: 36.00.633

Έτος 4 Αριθ. Φύλλου 38
ΜΑΡΤΙΟΣ 1985

ΠΑΣΧΑ

«Αναιστάσεως ημέρα και λαμπρυμένην Πάσχα τερπνόν, Πάσχα Κυρίου Πάσχα πανισεβάσιμον ημίν αινέτειλε. Πάσχα εν χαρά αιλλήλους περιπευξώμεθα. Ω Πάσχα, λύτρον λύπης. Πάσχα άμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα το πύλας ημίν του παραδείσου ανοίξιαν. Πάσχα πάντας αγιάζον πιστούς».

Μ' αυτούς και τόσους άλλους στίχους η Εικκλησία μας υμνεί και πανηγυρίζει την Αναίσταση του Σωτήρος. Η Εικκλησία φορεί τη λευκή και φεγγόβολη στολή της και προσικαλεί στη μεγάλη ευωχία της Αναίστασεως όλους, παιρόντες και αιόντες, νηστεύσαντες και μη νηστεύσαντες, πιστούς και άπιστους.

Και τούτη τη θρησκευτική μέθη νιώθει ο ελληνικός λαός, όσο καινέναις άλλος λα-

ός. Δίκαια το Πάσχα είναι η «Βασίλισσα των εορτών» και η «πανήγυρη των πανηγύρεων». Η άνοιξη συνεορτάζει με την εικκλησία και το ορθόδοξο ποίμνιο ψάλλει πώς τούτη η ώρα «ο Κύριος ανέστη ζωή τοις μνήμαισι χαρισάμενος».

Την πίστη στις αικατάλυτες ρίζες της Ορθοδοξίας την Ανάσταση του Γένους από τον τουρκικό Ζυγό, την αγάπη προς την πατρίδα ενσωματώνει η γιορτή του Πάσχα και η ανάσταση του Κυρίου.

Τούπες τις μέρες η χριστιανική πίστη, οι ωραιόπερες παιραδόσεις και συνήθειες του λαού μας αιναβιώνουν υπογραμμίζοντας ταυτόχρονα το μεγαλείο της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού.

«Μ»

Η Ελληνική Επανάσταση ανάδειξε πάρα πολλούς λαϊκούς πρωτεμένους, μεσ' από την αγροτιά, το λαϊκό κλήρο, συνεπήρε τις πλατιές λαϊκές μάζες, έγινε υπόβεστή τους. Για μια άλλη φορά αποδείχτηκε πως την ιστορία τη φτιάχνουν οι λαοί. Για να γυνωρίσει ικανείς το αληθινό εικεσιένα, πρέπει να σκύψει πάνω στα κείμενα που προετοίμασαν τον ξεσηκωμό, σ' αυτά που γράφτηκαν όσο δρόνταγε το καρισμάτικό και στ' απομνημονεύματα των αγωνιστών —του Μακρυγιάννη, του Κολοκοτρώνη, του Κασσομούλη και τόσων άλλων.

Το εικοσιένα δεν ήταν μια εξέγερση, αλλά μια επανάσταση. Μια επανάσταση που είχε όχι μονάχο εθνικό, αλλά και κοινωνικό περιεχόμενο.

Ο λαός που στέναξε κάτω από το διπλό ξυγό του αγά και πάντων κατέκαμπτη έβλεπε πως ιάτων χρέων που περνούσε μέσα στη

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑ ΜΑΣ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ (1821-1824)

ΤΟΥ κ. ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΛΟΓΕΡΑ

σιλαβιά ήταν γι' αυτόν μια μαχαιριά στην καρδιά του. Πάνω του είχανε πέσει με την ίδια αρπαχτική διάθεση μπένδες και προύχοντες ρουφώντας το λιγότερο αίμα του.

Και να στο φτωχό ραγιά αγγαρίες, χαράτσια, ρουφώντας και φάλαγγα.

'Άμα κατάφερνε να κρατήσει μια μπουκιά μπορπέτα για τον εκυπό του, ευλόγησε τον Παντοδύναμο. Πολλές φορές χειρότεροι κι' απ' τους Τούρκους ήταν οι Κοτζαμπάσηδες. «Εισέπρατταν ΕΚΑΤΟ και έδιναν μόνο είνοσι πέντε» γράφει ο υπασπιστής του Κολοκοτρώνη Φωτάκος.

Μπροστά στη διπλή τυραννία δεν απέμενε πολλές φορές

άλλο τίποτα στον κατατρεγμένο, παρά ν' αρπάξει ένα παλιούτοφεκο και να γει μιά ηλέφτης στα βουνά. Εκεί φύσαγε άλλος αέρας —η λεβεντιά που μας αποθανάτισεν τα δημοτικά μας τραγούδια.

Όταν οι πρώτες ειδήσεις για το κίνημα του Υψηλάντη φτάσαν στο Μεριά, ικανείς πια δε μπορεί να βαστάξει το λαό. Στις 21 Μάρτη σ' (τσαγκάρης) Παναγιώτης Καρατζάς ξεσηκώνει τους Πατρινούς, παίρνουν την πολιτεία και αναγκάζουν τους Τούρκους να αλειστούν στο κάστρο. Το μεγάλω αυτό νέο αντηχεί σαν κεραυνός από τη μια στην άλλη όχη του Μεριά. 'Επειτα από δύο μέρες στις 23 Μάρτη σ' Κολοκοτρώνης

και στην Καλαμάτα και εξουδετερώνοντας τους δισταγμούς των Προκρίτων κήρυξαν την επανάσταση στην Πελοπόννησο — Στερεά Ελλάδα και νησιά του Αιγαίου. Η επανάσταση λοιπόν δεν άρχισε όπως το θέλει η επίσημη παράδοση, στις 25 Μάρτη στην Αγία Λαύρα με τελετές και με δοξολογίες. Ο Π. Πατρών Γερμανός και ο Π. Μαυρομιχάλης κι οι περισσότεροι άλλοι Προύχοντες του Μεριά, θέλοντας και μη πήρανε μέρος στην Επανάσταση.

Αρχικά το κίνημα ξαπλώθηκε ως τον Όλυμπο και τη Μακεδονία αλλά από το 1821 περιορίστηκε στην Πελοπόννησο, στη Στερεά Ελλάδα και στα πιο κοντινά νησιά. Απ' τα απομακρυσμένα νησιά μόνο η Σάμια αινιστάθηκε μέχρι το τέλος του πολέμου. Σ' όλες αυτές τις εξεγερμένες περιο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: στη σελίδα 4

KOINΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΙΕΣ

Η Ματίνα Σερ. Κρομμύδα αρραβωνιάστηκε με τον κ. Βασιλίη Πρεβέντη.

Τους συγχαίρομε και τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΙΑ

Στις 10.3.85, στο παρεκκλήσιο του Νεκροταφείου Χαϊλανδρίου, τελέσθηκε το επίσημο μνημόσυνο για την ανάπαιση της ψυχής του Φώτη Αθ. Κατσιγιάννη.

— Στις 24.3.85, στον Ιερό

Ναό Αγίου Ελευθερίου Αιγάλεω, τελέστηκε το επίσημο μνημόσυνο για την ανάπαιση της ψυχής του Σπέιφανου Δημητρίου. Τέκου.

Οι οικείοι τους ευχαριστούν θερμά όλους όσους παραβρέθηκαν.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ — ΕΥΧΕΣ

Την αγαπημένη μας εξαδέλφη, Ματίνα Σερ. Κρομμύδα συγχαίρομε θερμά για τον αιρραβώνα της, με τον κ. Βασιλή Πρεβέντη και τους ευχόμαστε καλά στέφανα. Οικογ. Ηλία Γ. Κρομμύδα

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Μάχις έστειλαν τη συνδρομή τους για το Σύλλογο και το «Μ», καθώς και διάφορες εισφορές οι παροκάτω, τους οποίους ευχαριστούμε θερμά.

Πιστεύουμε ότι θα τους μιμηθεύνουμε και άλλοι και ιδιαίτερα, εκείνοι που δεν έχουν εκπληρώσει ακόμα τις οικονομικές τους υποχρεώσεις παλαιστέρων ετών.

ΑΠΟ ΝΕΟΧΩΡΙ

	δρχ.
Γάγουλος Αριστοτέλης	500
Ζάρτος Σωτήριος	500
Παπαντώνης Ευαγ. Αθαν.	500

«ΜΕΓΔΟΒΑΣ»
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

• Διευθυντής — Συντάκτης
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΡΟΜΜΥΔΑΣ
25ης Μαρτίου 12 — 15561
Χαλαρώγος - Τηλ. 65.13.519

• Τυπογραφείο: Κωλέττη 7
Αθήνα — Τηλ. 36.21.074

• ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ιδιώτες 400
Επαγγελματίες, Σύλλογοι 500
Διαφημίσεις, Ευχές κ.λ.π. 500

• Η εφημερίδα δεν δημοσιεύει κείμενα με υβριστικό ή πολιτικό περιεχόμενο.

Χειρόγραφα δημοσιεύμενα ή μη δεν επιστρέφονται. Πρέπει να στέλνονται στο Διευθυντή του «Μ».

Ενυπόγραφα δημοσιεύματα εκφράζουν σπόψεις του συγγραφέα τους.

ΑΠΟ ΚΑΡΔΙΤΣΑ

	δρχ.
Αντάρας Θωμάς	1000
Αντωνίου Αν. Νικήτας	1000
Καρακώστας Β. Κων.)νος	1000
Καρακώστας Σ. Χρήστος	500
Μανώλης Ε. Γεώργιος	500

ΑΠΟ ΛΑΡΙΣΑ

	δρχ.
Ζαθρώκη Μαρία	1000
Καλογεράς Δ. Γεώργιος	1000
Καρακώστας Απ. Ιωάννης	2000

ΑΠΟ ΒΟΛΟ

	δρχ.
Θεολόγης Χρυσ. Δημήτριος	400
Σάλτης Αθ. Χαρ.	1000
Τίγκας Β. Ιωάννης	1000
Νίκου Ιωάν. Δημήτριος Ρεδίτσα	1000
Σελωμός Κώστας σύζ. Μάχης Λαρία	500
Μπαλωμένος Βασ. Θήβα	1000
Παπαντώνης Χρ. Φώτιος Καστοριά	1000
Σακελλαρίου Ιωάν. Αναστ. Κρήτη	1000
Νεντής Γεώργ. Ευάγγ. Μυτιλήνη	1000

ΑΠΟ ΑΜΕΡΙΚΗ

Κωνσταντός Χρυσ. Κώστας	4000
Νεντής Γεώργ. Φώτιος	5000

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Μήτσιου Βασ. Ηλίας	2400
αντί 2000 που από λάθος γράψαμε στο «Μ» του Ιωνευαρίου.	

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Συνταξιούχου Κοιν. Γραμματέα

Συνέχεια από το προηγούμενο

Μέλις ξεπέζευε, όπως και οι άλλοι, καθαλίνευε άλλος το σύνηθης και το «ικόσεβε». για να κατέβει έπερπε να του δώσουν παράδεις. Έμπαιναν στο σπίτι, και στο γκαρέρ, πριν δρασκελίσουν την πόρτα, του πρόσφεραν γλυκό σε ποτήρι, με κουταλάκι στολισμένο με λουλούδια. Οι συμπεθέρες μετά από το κέρασμα έμπαιναν στον ωντά της νύφης και την στόλιζαν με το τραγούδι:

Σήμερα είν' ασπρος ουρανός σήμερα είν' ασπρη η μέρα σήμερα στεφανώνεται ακέτος την περιστέρα κλπ.

Παλαιότερα, η νύφη ντυνόταν με μεταξωτό φουστάνι μακρύ μέχρι τα νύχια, κόκκινο ή από άλλο χρώμα, πουδιά, σολιάριας ασπρη, μεταξωτό μαντύλι με κουκάκια στο κεφάλι και, πιο παλιότερα, στην εποχή του 'Θωνα, όπως και οι άνδρες, με φηλέ κόκκινο φέσι με ασημένια κουσάνια, από όπου κρεμόταν μεγάλη μεταξωτή μαύρη φούντα, ασημένια κόπτσα, αρμάθες με φλευριά και στα πόδια φερόντες σκαρπίνια.

Η σημηνή του χωρισμού ήταν η συγκινητικότερη του γάμου.

Σχεν τελείωνε το στόλισμα, επικινδυνεύονταν τα στεφανώματα. Το στέφανα γίνονταν από κληματόβεργες, που τις έκοβε πειδί με μάνικα και πατέρα. Σια να προλάβουν τυχόν μάγια, ιδίως το «αμπόδεμα», μια γυναικεία πέρναγε συνέχεια μια βελόνη χωρίς κλωστή από ένα ρούχο του γαμπρού και της νύφης και τους έβαλαν να πατούν επάνω σε σίδερο. Προηγουμένων και πριν αλλάξουν τον γκαρέρον των περνώντων από μέσα απ' το ξυλόχτενο του αργαλιού.

Τό ίδιο έκαναν και στην νύφη. Τέλος, τους έδεναν με βάτο που προτινόταν από δύο μεριές. Ρίχναν στα νιόνυφα ρύζι και κουφέτα, που συμβόλιζαν τα πλεύτη που τους μέλλονταν.

Κακό σημάδι θεωρούνταν αν τυχόν έπεφταν καταγής τα στέφανα ή λύγιζαν οι λαχπάδες που κρατούνταν ντα νιόνυφα. Εκείνος απ' τα νιόνυφα που ήθελε να έχει τον πρώτο λόγο θα πατούσε κατά το χωρό του Ησαΐα το πόδι του άλλου.

Μετά απ' τα στέφανα, ένα παιδί με μάνικα και πατέρα περνούσε ανάμεσα απ' τα νιόνυφα, τα χωρίζε και έλεγε: «Πέντε αγόρια και μία τσουπτρά».

Αν τα στέφανα γίνονταν στην Εκκλησία, πράγμα πολύ σπάνιο στα χρόνια εκείνα, πηγαίνοντας έλεγχο το τραγούδι: «Μαρμαρωκαλησεύλες, ανοίξτε νάμπει η κόρη μέσα και να στεφανωθεί, πόχει τρεις μέρες που περπατεί...».

Μετά τα στέφανα έριχναν τουφεκιά στη λαϊνα ή σε ποτήρι με κρασί και τούτο σήμαινε ότι κάθε φθένος και έκαναν θα ήταν στεφανές. Αν το συμπεθερικό ήταν ξενοχωρίσιο έστρωναν τραπέζι, έτρωγαν και τραγουδούσαν: Ο Τσίτρας κάνει την χαρά, χρόα στον ανηφό του και κάλεσε και σύναξε τη γη την ξακουσμένη. Το Σταυροχατό δεν κάλεσε, τον αδελφοποτό του, κι ώταν εθάλαν το σουφρά και σήκωσαν γεμάτα, τότε τον εθυμήθηκε και στέλνει να τον πάρει. Τρία παιδιά προσάρδισε και στέλνει να τον φέρει. «Ωρίστε, απτέ μ' το κάλεσμα απ' τον αδελφοποτό σου».

Μετά το φαγητό πιάνονταν στο χωρό στην αυλή της νύφης ή στην αυλή της εκκλησίας. Πρώτος θά σερνε το χορό σ νονός με το φλάμπουρο σηκωμένο ψηλά, η νουνά, οι γονείς της νύφης, που τους κρατούσε η νύφη. Τη νύφη και το γαμπρό τους κρατούσε στο νουνός και έλασε τους άλλους, άνδρες και γυναίκες, κατά ηλικία θα τους κρατούσε η νύφη. Και όλοι την ώρα του χωρεύ την κερνώνταν καρήματα που καρφίτσωνταν στο πέπλο της.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΕ ΜΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΜΑΝΤΖΙΑΦΟΥ

Ήτον να το δουν κι αυτό τα μάτια μας τα τελευταίκ χρένια. Νέοι και νέες αφήνουν το πατριωτικό τους σπίτι, το χώρο που γεννήθηκαν και μεγάσαν, για να εγκατασταθούν μόνοι τους σε κάποια γκαρσονιέρα ή διαμέρισμα πολυκατοικίας.

Αφήνουν γονείς, αδέλφια και άλλα πρεσφιλή πρόσωπα για να περιεριστούν στους τέσσερις τοίχους μιας ψυχρής και άγνωστης κατοικίας. Και είναι δυστυχώς πολλοί που το κάνουν αυτό.

Παιδιά πλουσίων ή φτωχών οικογενειών, αποχαιρετούνται και σκοτώνονται και ζουν κάποιες να τους καταδιώκει απομονώνονται και ζουν χωριστά και μοναχιά από τα αγαπητά τους πρόσωπα.

Θα ρωτήσει κάποιος: Γιατί το κάνουν αυτό; Τί τους σπρώχνει να ακολουθήσουν το δρόμο αυτό; Πολλές βέβαια σι αιτίες, ας δούμε μερικές.

Πρώτη και ουσιώδης αιτία είναι η έλλειψη ειρηνικού κλίματος μέσα στην οικογενειακή εστία. Διχόνοιες, ασυνεινυνσίες, καθημερινές προστριθές, κάνουν την οικογενειακή ζωή δύσκολη, προσβλητική. Διαπληκτισμοί μεταξύ γονέων, παράλογες απαιτήσεις, φορτίζουν, χρητικά την οικογενειακή ζωή. Επει τα παιδιά απελπισμένα, απογοητευμένα, από τη βαριά αυτή ατμόσφαιρα, αναζητούν κάποια διέξοδο και αποφασίζουν άλλων τρόπο ζωής.

Αν όμως αυτά είναι μια αιτία που δημιουργεί το σύγχρονο αυτό θλιβερό φαινόμενο θα πρέπει να αναφέρουμε και μια άλλη, την κυριότερη θα λέγαμε, των νέων μας να απολαύσουν που είναι η διακαής επιθυμία την ελευθερία τους.

Η λέξη ελευθερία ηλεκτρίζει τις ψυχές των νέων ανθρώπων. Το περίφημο κατεστημένο τους χτυπάει στα νεύρα. Και θεωρούν αυτοί σι τύποι την οικογένεια, με τους κανόνες λειτουργίας που τη διέπουν, κατεστημένο.

Δεν θέλουν να συμφωνήσουν με τη νομοτέλεια της οικογενειακής ζωής. Αρινύνται κάθε είδους περιφρισμό, έστω και αν κποθέπει στο να τους διαφύλαξει από κάθε κωνοτοπιά, και να τους θέσει στη σωστή οικονομική κατεύθυνση. Όχι έλεγχος. Όχι απδεμονία. Ανεξαρτησία σε όλα. Αυτό είναι που νευτίμει τη ζωή και δίνει στον άνθρωπο το αίσθημα της ευτυχίας.

Με τέτοιες λοιπόν αντιλήψεις ξεκινούν πρόωρα νέες και νέες για να οργανώσουν τη νέα τους ζωή, παρασυρμένοι από χνεύθυνσης ή από τη φαντασία τους ή για εγωϊστική ικανοποίηση. Αδιαφορούν για την πικρία των γονιών τους, αλλά και για τους κινδύνους που εγκυμονεί η ανεξέλεγκτη ελευθερία για αυτούς τους ίδιους. Ότι μπορεί ν' αποτελέσει παγίδα με σλέζης συνέπειες. Μπορεί η οικογενειακή ζωή να απαιτεί ορισμένους περιορισμούς, είναι όμως ασφαλές λιμάνι για τα μέλη της. Όποιες και αν είναι οι συνθήκες ζωής στην οικογενειακή εστία, δεν νομίζουμε ότι δικαιολογούν την πρόωρη απομάκρυνση των νέων μας απ' αυτήν.

Γι' αυτό, ποτέ η νέα ή ο νέος δεν πρέπει να αποφασίζει κάτι τέτοιο. Κάθε τέτοια ενέργεια δεν αποτελεί λύση στο πρόβλημα. Η απομόνωση είναι γεμάτη κινδύνους. Το φυσικό περιβάλλον, μέχρις ότου δημιουργήσετε τις ομαλές προϋποθέσεις για δική σας οικογένεια, είναι το πατριωτικό σας σπίτι.

Αυτή την οικογενειακή εστία έχει ιευλογήσει ο Θεός. Σ' αυτή να μένετε και τις δωρεές της ν' απολαμβάνετε, επιδιώκοντας πάντα με υπομονή και καλή διάθεση, την εξουδετέρωση κάθε αρνητικού παράγοντα που δηλητηριάζει την οικογενειακή ζωή, για το καλό το δικό σας αλλά και της κοινωνίας μας.

ΑΝΤΑΡΑΣ ΘΩΜΑΣ

Κρεοπώλης

Φαναρίου 119

ΚΑΡΔΙΤΣΑ

τηλ. 25739

Μια αξιέπαινη προσπάθεια

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ
ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗ

«Γυρίζουν» ερασιτέχνες συμπολίτες

Δόγιο ενδιαφέροντος, αναδημοσιεύουμε από το φύλλο Φεβρουαρίου της εφημερίδας «Θεσσαλιώτις», το παρακάτω δημοσίευμα.

Όχι με σύγχρονα μέσα, αλλά με αποτέλεσμα θέληση για την προσέλετη του τόπου, μια συμάδα δραστήριων συμπολιτών άρχισε και «γυρίζει» αυτές τις μέρες κινηματογραφική ταινία 8 χιλιοστών στην παραλίμνια περιοχή Πλακατήρα (Μέγδον) — ωροπέδιο Νερόπολης, που η προσέλετη της — όπων ολοκληρώθει — θα διαρκέσει περίπου μιάμισυ ώρα.

Η ιδιωτική αυτή πρωτοβουλία ξεκίνηκε στον δραστήριο πρόεδρο της Λέσχης Φωτογραφίας — Κινηματογράφου Καρδίτσας κ. Ηλία Παγανό και το μέλος του

Δ.Σ. κ. Κώστας Θιονούμου που χρόνια τώρα ασχολούνται με την προσθολή του τόπου και ζητούν — χωρίς να το επιτύχουν μέχρι τώρα — τη θρήσκεια του Κράτους (τη χορήγηση σύγχρονων κινηματογραφικών μέσων, κάποια επιχρήγηση κλπ.).

Σύμφωνα με το σενάριο της ταινίας που οι ίδιοι επιμελήθηκαν, στην ταινία θα περιληφθούν ο θεωρότερός της Λαϊδάς στο Γεωργικό, το σκαλιστό τέμπλο που βρίσκεται στο μουσείο της Καστανιάς, το θαυμαστό δισκοπότηρο του Νεοχωρίου, τα λείψανα αρχείων τειχών της Μητρόπολης, το παλιό αεροδρόμιο της Νεράϊδας, θεμέλια παλιών κτισμάτων στον Καρβασάρα, το Μπελοκομύτη, την Καρίτσα κλπ.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΑΣ ΠΟΙΗΣΗ

ΜΙΑ ΛΑΡΣΙΝΗ ΤΡΥΓΟΝΑ

Με κάλεσε μι' αρχόντισσα να πάω να ξενυχτήσω,
και μόχι με σίτινο ψωμί, κι αιγάλη τηγανισμένα,
μόφισερε και γλυκό κρασί, να πιο να δυναμώσω,
Σικύφτω, φιλώ το κούπασιρο — πιάνω, δαυλί κιαμένο!

Με κάλεσε και μια φτωχή να πάω να ξενυχτήσω,
και μόχι με κρίθινο ψωμί και λάχανα βρασμένα,
και μόφισερε και κρύο νερό, να πιο για να χαρτάσω,
Σικύφτω, φιλώ μια πέρδικα, μια λαρσινή τρυγόνα!

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ - ΓΛΩΣΣΙΚΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ. ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ
ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ Δ.Ε.

Καμώσια (τα) = τα καμώσια, οι προσποιήσεις.

Καίνονας (ο) = εικιλησιαστικό σκοινί.

Καμπούρι (το) = το σπατέρι.

Κανούπα (η) = η γιδα κλπ. που έχει χρώμα σκούρο γικρι.

Καόνι (το) = το πεπούνι.

Καπράνι (το) = μεγάλο δοχείο από χαλκό.

Καρπίστσιο (το) = η ιδιοτροπία.

Κάπρι (το) = το αιγριογόρουνο, ο κάπρος.

Καπούλια (τα) = το πίσω μέρος του σώματος ζώου κλπ.

Καράβι (το) = α) το σπήθος της κόπτας, β) το πλοίο.

Κάρια (η) = η κειφαλή αγίου.

Κάργας (ο) = ο παλληκαρίας (ιταλική λέξη).

Κάργα (επίρρ.) = δυνατά, σφιχτά, γεμάτα.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

NEA APO TO XWRIOS MAS "NEOXWRIOS"

Του Κώστα Θυμιόπουλου - Γραμματέας της Κοινότητας

Τέλη Φεβρουαρίου με αρχές Μαρτίου, εγισκέφηκαν το χωριό μας κλιμακια ειδικών από διάφορα Υπουργεία ή Κρατικές Υπηρεσίες:

ΑΠΟ ΤΟ ΥΧΟΠ

Έγιναν έρευνες και συγκέντρωση σποιχείων για τη σύνταξη χωροταξικής μελέτης ανάπτυξης της περιοχής μας, καθώς και της ευρύτερης περιοχής της Νεθρόπολης.

Ενδιαφέρθηκαν για τον αριθμό των μόνιμων κατοίκων του χωριού, για τον πληθυσμό του χωριού το καλοκαίρι, με το είδος της εργασίας των μονίμων κατοίκων του χωριού, καθώς και για την καθιέρωση κινήτρων αποδοτικής αιπασχόλησης όλο το χρόνο για όσους μέμουν στο χωριό και την εξαισφάλιση κατάληξης υποδομής που θα συντελέσει στην επιστροφή στο χωριό, όσων το επιπλέον.

Συγκέντρωσαν επίσης σποιχείων για τους βοσκόποιους και την καιλύτερη αξιοποίησή τους, καθώς και για την πανίδα (ζωικό πλούτο) της περιοχής του χωριού μας.

ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΠΕ

Μετά την επίσκεψη του εκπροσώπου του ΚΕΠΕ κ. Ζαχαράτου, που πραγματοποιήθηκε στην παραλίμνια περιοχή, περιμένουμε την ομιλία δυτών που σε συνερ-

γασία με τους ψαράδες όλης της περιοχής θα σημαδέψουν τα μέρη που έχουν δεντρά και ειδικά στις περιοχές που γίνεται το ψάρεμα για να είναι έποιμο το σχεδιάγραμμα κοπής τους και την εποχή που θα αποφαινθεί. Στη συνέχεια θα καθοριστούν ζώνες πλεύσεως για ακίνδυνη μεταφορά και περιήγηση στη λίμνη των επισκεπτών, καθώς και για την τέλεση αγώνων κωπηλασίας.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΟΝΕΙΡΟ

Σε λίγες μέρες, για μια ακόμα φορά, ο αδύναμος, ο καθημερινός, ο απλός άνθρωπος θα στρέψει το βλέμμα του και θ' αγναντεύσει τον ήλιο, πέρα απ' τις βουνοκορφές και τις θάλασσες, πέρα απ' το γαλάζιο ορίζοντα.

Θ' αγναντέψει.

Για μια ακόμα φορά θα στοχαιστεί και θα σπεριώσει μέσα του, την Ελπίδα. Θ' απλώσει το χέρι του και θ' αγγίξει την αναστημένη φύση, την αναστημένη Ζωή.

Μάπι καθάριο! Διαιφανής ορίζοντας. Κάπου εκεί στην ανατολή ανεβαίνει ΕΚΕΙΝΟΣ!.. Είναι ο ίδιος που λίγες μέρες πριν ποδοπατήθηκε και χλευάστηκε από το μανιασμένο όχλο. Είναι ο ίδιος που παραιμέρισε το σκοτάδι, το μίσος και στη θέση του φύτεψε τη συγγνώμη, φύτεψε τη χαρά. Είναι Ε-

ΚΕΙΝΟΣ!... Ίδιος ο ήλιος ίδιος «το φως!» Τα μάτια κλείνουν. Τια χέρια ήρεμα χαιλαρώμουν. Στ' αυτιά έρχεται ο ψίθυρος της καρδιάς!.. Ακούγονται λέξεις, μουσικές, θροισματα φύλλων. Αιπέραντη γαιλλήνη, ειρήνη!...

Ειρήνη! Σαν ηχώ αικούγεται μέσα μας κι επαναλαμβάνει ΕΙΡΗΝΗ, ΕΙΡΗΝΗ! Για μια φορά πάλι φέτος ελπίζουμε κι ευχές δίνουμε. Του χρόνου και «κάθε χρόνου» τα ίδια λέμε!..

Μέχρι πότε όμως;

Κάποτε δε θα πρέπει να μη μείνει μόνο ευχή; Αισία και Αφρική, Λατινική Αμερική, Πόλεμοι... Μα κι Ευρώπη; Ψυχρό και μαύρο σύννεφο κι ο φόβος των πυραύλων.

Του χρόνου. Και «κάθε χρόνου» ας ήταν να λάμψει σαν ήλιος η ΕΙΡΗΝΗ.

Η.Γ.Κ.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Ο Σύνδεσμος Νεοχωριτών Καρδίτσας πραγματοποίησε στις 9 Μαρτίου, στο κεντρικό κέντρο «ΠΑΥΣΙΛΥΠΩ» Καρδίτσας, ταν ετήσιο χορό του. Μεγάλη υπήρξε η προσέλευση συγχωριανών φίλων. Η ζεστή και κεφάτη ατμόσφαιρα που επικράτησε σε όλη τη διάρκεια

της, έδωσε την ευκαιρία σε όσους παραχρέθηκαν να ξέσουν στιγμές ευφροσύνης, μακριά από το άγχος της καθημερινής πάλης για τον επιεύσιο.

Συγχαρητήρια στους συντελεστές της ωραίας εκδήλωσης. Και του χρόνου, με υγεία.

«Μ»

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ (1821-1824)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 1 χέσ, η Επαναστατική εμάδα της Εικαρίας έπρεπε πρώτα να νικήσει τους δισταγμούς των Πρεσβύτερων και σε φρισμένα νησιά, στη Σάρδια και στην Ύδρα, η κοινωνική εξέγερση κατά των Πρεσβύτερων προσηγήθηκε απ' την Εθνική Επανάσταση κατά των Τούρκων.

Στην περίοδο 1821 — 1824 η επανάσταση προόδευσε ραγδίκι. Οι ατακτοί σχηματισμοί των κλεφτών και του νησιώτικου στόλου κατόρθωσαν να καταλάβουν πολλά φρεούρια και ν' απειρύσσουν όλες τις τουρκικές εκστρατείες από στεριά και θάλασσα.

Η σπευδαιότερη, του Δράμαλη, που σ' αυτήν κινητοποιήθηκαν 30.000 άντρες, καταστράφηκε ολοκληρωτικά στα στενά των Δερβενακίων στην Πελοπόννησο, χάρη στη στρατιωτική ιδιοφυΐα του γέρου αρχηγού Θ. Κολοκοτρώνη (1822).

Παράλληλα με την εθνική πάλη, διεξάγεται αυτή την περίοδο μια εσωτερική σύγκρουση για την ηγεσία της Επανάστασης, με αντικείμενο τις πολιτικές και κοινωνικές αρχές του νέου υπό δημιουργία κράτους. Στην αρχή, οι Πρόκριτοι απο-

μάκρυναν τα λαϊκά στοιχεία και πήραν στα χέρια τους την ηγεσία της Επανάστασης.

Σχηματίσθηκε σειρά από τεπικές κυβερνήσεις, όλες κάτω απ' τον έλεγχό τους, η Πελοποννησιακή Γερουσία, η Γερουσία της Δ. Χέρσου Ελλάδος, η Αρειος Πάγος για την Ανατολική Σπερεά Ελλάδα. Τα νησιά επίσης είχαν τις τοπικές κυβερνήσεις τους.

Η πρώτη Εθνοσυνέλευση που έγινε καντά στην αρχαία Επίδαυρο, ψήφισε ένα δημοκρατικό σύνταγμα (Ιανουάριος 1822) που καθίδρυε την πρώτη γενική κυβέρνηση της Ελλάδας, χωρίς όμως να καταργήσει τις τοπικές κυβερνήσεις.

Σύμφωνα με τις ιδέες της εποχής, η εκτελεστική εξουσία, που ήταν εμπιστευμένη, κατά το πρότυπο του Γαλλικού Διευθυντηρίου, σε πέντε μέλη που διόριζαν τους υπουργούς, διακρινόνταν από τη νομοθετική εξουσία, που την ασκούσε τον ίδιο καιρό το «εκτελεστικό» και μια θουλή επήσιας διάκριση, διαλιμένη με έμμεση εκλογή. Το σώμα των «εκλεκτών» το αποτελούσαν οι Πρόκριτοι των επαρχιών.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Με πρωτοβουλία της συγχωριανής μας Αντιγόνης Μιλτ. Οικονόμου, το Εικκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ — ΠΑΙΠΑΓΟΥ, δώρισε στον Ιερό Ναό της Ζωοδόχου Πηγής του χωριού μας διάφορα εκκλησιαστικά σικεύτη και αντικείμενα.

Πρόκειται για μια πιλούσια σειρά από 50 και πλέον τεμάχια διαφόρων καιλυμμάτων τα περισσότερα των οποίων είναι καινουργή, αχρησιμοποίητα, τριών αιρειχάλκινων

εξαπέρυγων και του Εισπαιρωμένου. Όλαι αιυτά θα δώσουν την ευκαιρία στην Εικκλησιαστική Επιτροπή να εξοπλίσει όλους τους Ιερούς Ναούς του χωριού μας.

Εικπρόσωπος του Διοικ. Συμβούλιου του Συλλόγου μας εισχαρίστησε, τόσο την κ. Οικονόμου για την επαιμένη πρωτοβουλία της, όσο και τη δωρήτρια Εικκλησιαστική Επιτροπή.

Όλαι τα παραπάνω θα προωθηθούν στο χωριό μέσα στη Μεγάλη Εθδομάδα.